

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: نیو ایسترن آتلوک
نویسنده: والرئ کولیکوف
برگردان: م. قربانی
۰۴ جنوری ۲۰۲۳

اهداف پروژه «توران» اوکراینی – امریکائی چیست؟

در فضای ناکامی مطلق جنگ ترکیبی غرب علیه روسیه، از جمله در تشکیل «جبهه دوم ضد روسی» در آسیای میانه، فعالیت‌های تبلیغی اوکراین و چندین شبکه رسانه‌ای غربی با ترویج و تمجید از «شجاعت» گردان تازه تأسیس «توران» به دست رژیم نازی کنیف، چهره واقعی خود را به نمایش گذاشتند.

بتازگی در شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های خبری، اطلاعاتی درباره جدیدترین تشکیلات نئونازی که ظاهراً شامل نمایندگان ترک‌زبانان جهان، از جمله سازمان ناسیونالیستی بوزقورد («گرگ‌های خاکستری» – که در فدراسیون روسیه و کشورهای عضو سازمان پیمان امنیت جمعی به عنوان سازمانی تروریستی شناخته می‌شوند) منتشر شد. گزارش‌ها حاکی از آنست که این گروه جنگ‌طلب از سوی یک شهروند قرقیزستانی به نام الماز کدابیک اوقلو رهبری می‌شود و گفته می‌شود حدود ۳۰۰ نفر عضو دارد که شامل مزدوران قزاق، قرقیز، اویغور، مهاجران آذربایجانی و غرب آسیا می‌شوند.

شایان توجه است که اطلاعات درباره مشارکت گرگ‌های خاکستری و همراهی آن‌ها با نیروهای مسلح اوکراین در اپریل سال ۲۰۲۲، وقتی حدود ۳۰۰۰ نفر از نیروی محارب به مرز پولند و اوکراین اعزام شدند عملاً از سوی

اوکراین انتشار داده شد، در حالی که ترکیه، تحت تأثیر گسترش روابط سودمند با روسیه، حمایتش از رژیم کئیف را کاهش می‌داد.

ضمناً، پیش از این نیز چیزی شبیه مداخلهٔ مزدوران کشورهای آسیای مرکزی در برخوردهای مسلحانه علیه نیروهای روسیه در سوریه مشاهده می‌شد، غرب خائن کشورهای آسیای مرکزی و ناحیهٔ قفقاز را سازماندهی می‌کرد و مریدان ناتو آن‌ها را آموزش می‌دادند. در آن زمان، هدف آشکار آمریکا این بود که مسکو به خاطر درگیری نظامی به مردم این منطقه بی‌اعتماد بشود.

استفاده از این شیوه به شکل ایجاد گردان توران به منظور واکنشی مشابه عملیات ویژهٔ مسکو برای نازی‌زدایی در اوکراین، از پیش در واشینگتن طراحی شده بود.

پیش‌تر، نئونازی‌های آذربایجانی تشکیل «لژیون ترک‌زبانان» را از سوی ماگومد جعفروف، که در صف نیروهای مزدور رژیم کئیف جنگیده بود، اعلام کرده بودند. در ۱۳ ماه مه حتی کانال تلویزیونی باکو گزارشی دربارهٔ لشکرهای مسلمان و ایجاد واحدهائی در درون نیروهای مسلح اوکراین منتشر کرد، که شامل مشارکت پرسنل نظامی جمهوری‌های آسیای مرکزی و ماوراء قفقاز از سال ۲۰۱۴ به بعد در درگیری‌های اوکراین علیه دونباس می‌شد.

درخور توجه است که رسانه‌های اوکراینی و غربی سرسختانه ادعای نقش ترکیه در ایجاد این گروه افراطی نازی جنگ‌طلب را برجسته می‌کردند. ایالات متحده منتظر بود که چنین حرکتی از جانب مسکو به معنای عبور از خط قرمز تلقی بشود و موجب اقدامات تلافی‌جویانه علیه آنقره و سردی روابط میان مسکو و آنقره بشود، و ترکیه را عملاً در جبههٔ ضد روسیه درگیر سازد. آن‌طور که اوکراین تبلیغ می‌کرد، به خاطر ارتباط جریان «توران» با سازمان ماوراء راست «گرگ‌های خاکستری»، آنقره احتمالاً جریان‌های جنگ‌طلب را تأمین مالی می‌کند. در عین حال، گفته می‌شد که آموزش‌های نظامی آن‌ها ظاهراً در منطقهٔ از میر ترکیه که مرکز آموزشی گرگ‌های خاکستری و نیز پایگاه ناتو همراه با نیروی زمینی مشترک عملیات جنوب اروپا در آن قرار دارد، انجام می‌شود. برای تبلیغ و ترویج «توران»، خدمات ویژهٔ اوکراین ایده‌های پان‌تورانیستی نظریه‌پردازان امپراتوری عثمانی را که آرزوی یک «ترکیهٔ بزرگ» یا به اصطلاح «دولت توران»- از دانوب تا شرق دور روسیه- را در سر می‌پروراندند، رواج می‌داد.

منظور از تبلیغ این داستان‌های قلبی روشن است: ایجاد شکاف میان روسیه و ترکیه، که این روزها نه تنها دارای اهمیت خاصی برای اوکراین است، بلکه برای ایالات متحده نیز که مشغول رصد پروژه‌های روسیه و ترکیه است، اهمیت فراوان دارد.

برای مثال، از فعالیت‌های دوجانبه برای تقویت روابط اقتصادی، ساخت تأسیسات نیروگاه هسته‌ای در ترکیه و ایجاد بزرگترین قطب گازی در این کشور می‌توان نام برد. این مورد اخیر با دشمنی ویژهٔ واشینگتن مواجه شده است، زیرا این پروژه می‌تواند تمام کوشش‌های آمریکا برای حذف روسیه از بازار گاز اروپا و تسلط بر آن را به قیمت صنعت‌زدایی و گسترش فقر مردم اروپا، عقیم سازد. هرچه باشد، این پروژه‌ای است که روسیه را قادر می‌سازد گاز را به کشورهای اتحادیهٔ اروپائی برساند و تحریم‌های اروپا را دور بزند. به واسطهٔ این پروژه سهم عظیمی (از سود) نصیب ترکیه می‌شود و آن‌را به یکی از مهم‌ترین عرضه‌کنندگان گاز ارزان به کشورهای اروپائی تبدیل می‌سازد، اروپائی که برای سر پا نگه داشتن مؤسسات صنعتی‌اش، گرم نگه داشتن خانه‌ها و این‌که در شرایط مساوی در عرصهٔ اقتصادی با آمریکا به رقابت بپردازد، به آن نیاز مبرم دارد. در ضمن، این امر به تحکیم استقلال آنقره از ایالات متحده و اروپا کمک می‌کند.

لذا چرا انقره، در چنین شرایط مساعدی، اکنون باید بیهوده مناسبات خود را با مسکو تخریب کند و به حمایت از گردان نابه‌هنجاری به نام «توران» دست بزند؟

در مورد ترکیب گروه توران، مبتکران آن انتظار داشتند، به خاطر مشکلات اقتصادی در کشورهای آسیای مرکزی و موج قابل توجه مهاجرت کاریابی، براحتی می‌توان از میان آن‌ها مزدور استخدام کرد. آن‌ها امیدهای معینی هم به فعالیت‌های سازمان‌های غیردولتی غربی داشتند، که این اواخر در نفرت‌پراکنی علیه روسیه در کشورهای منطقه فعال بودند. آن‌ها برای جذب مزدور، خلاف قواعد اخلاق دیپلماتیک بین‌المللی، حتی واحدهای ویژه‌ای در سفارتخانه‌های اوکراین به وجود آوردند. برای نمونه، پذیرش داوطلبان ازبیک به نیروهای مسلح اوکراین در سفارت اوکراین در تاشکند علنی بود، و رژیم کئیف مراکز مشابهی برای سربازگیری مزدوری در دفاتر دیپلماتیک در منطقه باز کرده بود. به علاوه، وزارت امور خارجه اوکراین وب‌سایتی به وجود آورده است با این توضیح که شهروندان منطقه می‌توانند به نیروهای مسلح اوکراین بپیوندند و حتی در شرایط دشوار دوران جنگ وارد اوکراین شوند.

اگرچه اوکراین خود منبع مالی تأمین این جنگجویان را ندارد، اما قول دریافت وام‌های کلان برای پوشش هزینه‌های «جنگ علیه روسیه» را از غرب گرفته است. افزون بر حمایت مالی امریکا از مزدوران ارتش اوکراین، نباید مراکز به اصطلاح «تعلیم مجدد اعضای گذشته داعش» (سازمان تروریستی ممنوع در فدراسیون روسیه) را به خصوص در پایگاه‌های نظامی امریکا در سوریه و چند کشور دیگر در غرب آسیا، که در واقع مراکز آموزشی برای عملیات پنهانی سیا هستند، از یاد برد.

با این حال، هیچ‌گونه قول «کمک خارجی» نتوانست برای کئیف یک واحد نظامی مؤثر به وجود آورد. باید افزود که تصویب قوانین سفت و سخت در کشورهای آسیای مرکزی در مقابله با تروریسم و مزدورگرایی، به ویژه مجازات‌های شدید از سال ۲۰۱۴ علیه شهروندانی که در خصومت‌های درون اوکراین شرکت داشتند، بازدارندگی جدئی به وجود آورده است.

در یک رشته سخنرانی‌های اخیر رهبر توران، آلماز کودابییگ الو، و برخی از دنباله‌روهایش، درباره دخالت ترکیه در تشکیل این گروه صحبتی نمی‌شود، بلکه به ایالات متحده اشاره می‌شود که می‌کوشد این گروه قرقیزستانی را به عنوان دست‌نشانده خود معرفی کند تا نه تنها به ارتش روسیه صدمه بزند، بلکه از پروژه توران (احتمالاً) برای ایجاد اغتشاش در روسیه و آسیای مرکزی استفاده کند. بنا بر این، بدون تردید پروژه توران به فعالیت‌های تحریک‌آمیز خود در فضای اطلاعاتی ادامه خواهد داد تا احساسات ضد روسی را برانگیزد، منطقه آسیای مرکزی را بی‌ثبات سازد، و به نا آرامی‌ها و روس‌هراسی دامن بزند.

به جز این‌که این به اصطلاح گردان توران در لیست اهداف عملیات ویژه روسیه برای نازی‌زدائی قرار دارد، پاسخ کوبنده‌ای به این پروژه غرب، با حمایت روزافزون از عملیات ویژه در اوکراین، قرقیزستان و دیگر کشورهای منطقه داده می‌شود. به همین نحو شمار زیادی از شهروندان قرقیزی و دیگر کشورهای آسیای مرکزی از سال ۲۰۱۴ به بعد برای کمک به مبارزه علیه رژیم نازی کئیف به اوکراین شرقی سفر می‌کنند و در روسیه به تشکیل جوامع «دوستان دونباس» مبادرت می‌ورزند.